

CANINI VERENLERİN MESLEĞİ

Prof. Dr. Abdurrahman KILIÇ

İTÜ Makine Fakültesi

İtfaiye müdürlüğüm sırasında yüzlerce yangına katıldım ve birçok tehlike atlattım. İki kez boşluğa düşecekken son anda fark ettim. Bir patlama sırasında havalanıp bir itfaiyecinin üzerine düştüm. Dumandan zehirlendim ve gün boyu hastanede yattım. Çivilerin bacağını yaraladığı çok oldu. Birkaç kez, çatı enkazı önüme düştü, kıl payı kurtuldum. Çok şükür ağır yaralanma olmadı. Birçok itfaiyeci benim gibi tehlikeler atlattı.

Uzun yıllar itfaiyeci olarak görev yapıp da yaralanmayan veya büyük tehlike atlattımayan itfaiyeci sayısı azdır. Mesleğin gerektirdiği fedakârlık ve karşılaşılan risk yaralanmalara ve hatta ölümlere neden olabilmektedir. Yangın yerinin düzensiz ve karışık olması, tehlike oluşturmakta ve sürekli dikkat gerektirmektedir. Çöken döşemeler, kırılan kalaslar, çökmeye uygun eternit ve ahşap çatılar, korkuluksuz merdivenler birer tehlike kaynağıdır. İtfaiyeci tehlikeden kaçınmaz; ancak riskin durumunu bilmeden de hareket etmemelidir. Tehlikenin sifra inmesi beklenemez, belli riskleri göze almak gerekir, fakat göze alınan risk tahmin edilebilir ve kabul edilebilir seviyede olmalıdır.

Müdürlük yaptığım beş yıl süresince, yangında bir itfaiyecimizi kaybettik. Benim yönettiğim yüzlerce yangında çok şükür hayatını kaybeden itfaiyeci olmadı. Riskli yerlerde itfaiye-

cilerden önce risk noktasına ben ulaşmaya ve tehlikenin ne olduğunu anlamaya çalışıyordum. Riski belirledikten sonra gerekli emirleri veriyordum. Katılmadığım bir yangında, çalışkanlığı, cesareti ve fedakârlığı ile örnek bir itfaiyecimiz olan Mehmet Ali Alkan, bir köpeği kurtarıırken hayatından oldu. Yeşilköy-Florya'da, 8 Şubat 1993 tarihinde gece, inşaat işçilerinin kaldığı bir barakada çıkan yangını söndürürken içeride bir köpek olduğunu öğrenmiş. Köpeği kurtarıırken inşaat demirlerinin üzerine düşerek hayatını kaybetti.

Mehmet Ali Alkan'ın ölümü itfaiyecilerimizin cesaretini kırmamış, bir köpeği kurtarmak için gösterdiği fedakârlıkla örnek olmuştur. Merhumun iki oğlu bulunduğunu, küçük oğlunun yeni askere gittiğini, büyük oğlu Ali Alkan'ın ise askerden döndüğünü ve

dört senedir iş aramakta olduğunu öğrendiğimde, itfaiyeye alınması için İstanbul Büyükşehir Belediye Başkanı Sayın Nurettin Sözen ile görüşüm ve itfaiyeye işe alınmasını ve babasının çalıştığı grupta işe başlamasını sağla-

dım. Ayrıca ailesi için bir yardım kampanyası düzenledim.

İtfaiyecilerin, birbirine karşıt olan iki gerçeği vardır: Bir taraftan olayı bitirmek için belli riskleri karşılamak, diğer taraftan kendi emniyetini sağlamak. Bu ikisinin aynı anda değerlendirilmesi gerekir. İtfaiyecinin cesareti cahillikten değil bilgi ve deneyimden kaynaklanmalıdır. Her zaman, itfaiyeciler için en değerli şeyin kendi hayatları olduğunu, riski göze almaları gerektiğini; ancak bunun hesaplanan ve kabul edilebilir bir risk olması gerektiğini söyledim. İtfaiyeci görevini yerine getirirken, görevini kararlı bir şekilde yapmalı; fakat aynı zamanda emniyetini de düşünmelidir.

İtfaiyecilerimiz çok zor koşullarda çalışmaktadır ama hiçbir güvenceleri yoktur. İtfaiye erleri, bazı belediyelerimizde memur statüsünde, bazı belediyelerde işçi statüsünde çalışıyor. Taşeron itfaiyecilerimiz bile bulunmaktadır. Meslek olarak yıpratılan bir görevde olmalarına rağmen, kendilerine yeterli itibarî hizmet verilmemektedir. Meslek kollarında görevlerini kahramanca sürdürüyorlar, yaralanıyorlar, sakat kalıyorlar ama verilen görevi kusursuz, eksiksiz, bir çekince göstermeden yerine getirmeye çalışıyorlar. İtfaiyecinin zorlu bir yaşamı vardır ve aldıkları ücret yeterli değildir. Kutsal bir görevi yerine getiren itfaiyecilik mesleği cazip hale getirilmelidir. ■